

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4To/129/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1015892267
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1015892267.3

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Karola Kováča a sudcov JUDr. Danice Veselovskej a JUDr. Petra Šamka, v trestnej veci obžalovaného G. I., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I z 08.10.2015 sp. zn. 3T/20/2015, na verejnom zasadnutí konanom 17. marca 2016 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného G. I., nar. XX.XX.XXXX sa z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava I z 08.10.2015 sp. zn. 3T/20/2015 bol obžalovaný G. I. uznaný za vinného pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že od 16.10 hodiny dňa 10.06.2014 do 06.15 hodiny dňa 11.06.2014 v V. na V. ulici odcudzil z tam riadne zaparkovaného osobného motorového vozidla značky X. D., bielej farby, evidenčného čísla DS XXX DY, nezisteným spôsobom z jeho úložného priestoru pred sedadlom spolujazdca koženú peňaženku čiernej farby s obsahom osvedčenia o evidencii vozidla časť I. a časť II., doklad o zaplatení povinného zmluvného poistenia, doklad o zaplatení havarijného poistenia, certifikát od fólií, kartičku od emisnej kontroly, kartičku o technickej kontroly, z odkladacieho priestoru medzi prednými sedadlami navigáciu nezisteného typu a značky, ďalej z priehradky nad rádiom slnečné dioptrické okuliare v hodnote 190,99,- eur, ako aj z predmetného vozidla odcudzil palivové čerpadlo spolu s príslušenstvom v hodnote 337,20,- eur, čím takto poškodenému R. C. spôsobil škodu v celkovej výške 528,19,- eur, pričom takéhoto konania sa dopustil napriek tomu, že bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený, a to trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I, spisová značka 6T/67/2012 zo dňa 27.08.2012, právoplatným dňa 26.09.2012, za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák, za čo mu bol uložený úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody.

Za uvedenú trestnú činnosť bol obžalovanému podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 4, § 37 písm. h/, písm. m/, § 42 ods. 1, § 41 ods. 1 Tr. zák. uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok a 8 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. bol obžalovaný pre výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zároveň zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava I z 26.02.2015 sp. zn. 4T/7/2015, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodenému R. C., nar. XX.XX.XXXX v Y. F., trvale bytom V. 4, T., škodu vo výške 355,99,- eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. súd poškodeného R. C. so zvyškom svojho nároku na náhradu škody odkazuje na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný G. I. v zákonnej lehote uvedenej v § 309 ods. 1 Tr. por. ako osoba oprávnená podľa § 307 ods. 1 písm. b/ Tr. por.

V písomných dôvodoch podaného odvolania obžalovaný len veľmi stručne uviedol, že predmetný skutok ustálený v napadnutom rozsudku nespáchal a preto je nevinným. Z tohto dôvodu namietal aj uložený súhrnný trest odňatia slobody, pričom súdom navýšenie výmery tohto súhrnného trestu o ďalšie štyri mesiace pokladal za neprimerané a nesúladne so zákonom.

Odvolací súd podľa § 293 ods. 5 Tr. por. vykonal verejné zasadnutie bez prítomnosti obžalovaného G. I., nakoľko napriek riadnemu a včasnému predvolaniu (doklad o doručení predvolania bol obžalovaným G. I. podpísaný dňa 22.02.2016) sa obžalovaný na verejné zasadnutie nedostavil, svoju neúčasť neospravedlnil, ani nepožiadal o odročenie verejného zasadnutia. K tomu treba dodať aj to, že obžalovaný bol poučený o možnosti konania verejného zasadnutia bez jeho prítomnosti.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí pred odvolacím súdom uviedol, že obžalovaný svoju účasť na predmetnom skutku poprel, nakoľko on ho nespáchal. V danej veci neboli produkované také dôkazy, ktoré by obžalovaného z trestnej činnosti usvedčili. Obhajca navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a sám rozhodol spôsobom, že obžalovaného spod obžaloby oslobodí.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí vyslovila presvedčenie, že odvolanie obžalovaného je nedôvodné a preto navrhla, aby krajský súd jeho odvolanie zamietol. Dodala, že jeho vina bola v konaní pred prvostupňovým súdom riadne preukázaná.

Krajský súd na podklade odvolania obžalovaného G. I. podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné, vzhľadom na správnosť a zákonnosť výrokov o vine, treste a náhrade škody.

Odvolací súd úvodom konštatuje, že vo vzťahu k skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného prečinu, je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci, pokiaľ ide o zistenie, že predmetný skutok sa stal spôsobom popísaným vo výrokovej časti napadnutého rozsudku a tento spáchal obžalovaný G. I.. Na tomto základe potom prvostupňový súd vyvodil z dôkazov skutkové zistenia, ktoré sú správne a ktorým nemožno nič vytknúť.

Krajský súd po preskúmaní obsahu súdneho spisu, ktorého súčasťou je aj vyšetrovací spis, dospel k zhodnému záveru ako okresný súd, že výrok o vine obžalovaného G. I. bol založený na presvedčivých dôkazoch, ktoré bez akejkolvek pochybnosti vylučujú akúkoľvek inú alternatívu tohto skutkového deja, ktorý bol na základe týchto dôkazov ustálený. Ani súd druhého stupňa nemal dôvod spochybniť hodnovernosť výpovede svedkyne V. V., ktorá popísala priebeh skutkového deja a obžalovaného G. I. z protiprávneho konania usvedčila. Menovaná svedkyňa podrobne opísala páchatel'a (obžalovaného G. I.) a uviedla presvedčivé okolnosti, na základe ktorých ho pri spáchaní skutku, resp. bezprostredne po jeho spáchaní videla a vedela rozpoznať nielen podľa postavy, ale aj tváre. Tomuto nasvedčuje aj zápisnica o rekognícii s vyhotovenou fotodokumentáciou (na č.l. 28 - 38), podľa ktorej poznávajúca osoba V. V. opoznala osobu obžalovaného G. I. ako páchatel'a predmetného skutku. S výpoveďou svedkyne V. V. korešpondovala aj výpoveď poškodeného - svedka R. C., ktorý popísal a ustálil rozsah spôsobenej škody. V prípravnom konaní bola tiež realizovaná zápisnica o obhliadke miesta činu s vyhotovenou fotodokumentáciou a boli zabezpečené listinné dôkazy k rozsahu spôsobenej škody (zápis o poškodení vozidla, faktúra, pokladničné doklady).

Súd prvého stupňa správne postupoval i v časti ustálenia právnej kvalifikácie protiprávneho konania obžalovaného G. I., keď ho uznal za vinného zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. Obžalovaný tento prečin spáchal napriek tomu, že za takýto čin bol v predchádzajúcich

dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený (trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava I z 27.08.2012 sp. zn. 6T/67/2012).

Pri skúmaní výroku o treste napadnutého rozsudku krajský súd nezistil žiadny zákonný dôvod na zrušenie alebo zmenu uloženého nepodmienečného súhrnného trestu odňatia slobody. Námietky obžalovaného, že súd I. stupňa uložil súhrnný trest v rozpore so zákonom, treba vyhodnotiť za neopodstatnené.

Z pripojeného súdneho spisu Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 4T/7/2015 možno zistiť, že obžalovaný G. I. bol trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I z 26.02.2015 č. k. 4T/7/2015-44 uznaný za vinného pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že dňa 09.08.2014 v čase od 01.00 hod. do 12.00 hod. za použitia násilia vnikol do kaviarne F., V., ul. P. č. XX tým spôsobom, že sa najprv dostal do areálu Gynekologicko - pôrodnickej nemocnice, ul. P. č. 2, V. odkiaľ schodmi prešiel k zadnej časti kaviarne F., kde vytlačil okno na úrovni posledného schodu, dostal sa tak do prevádzky kaviarne F. a v hlavnej miestnosti kaviarne zo stojanu na vydávanie mincí, umiestnenom na barovom pulte odcudzil mince v celkovej sume 23,- eur, čím tak poškodenej spoločnosti F., s.r.o., V., P. č. 2 spôsobil uvedenú škodu.

Za uvedený prečin bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov a výkon tohto trestu mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky.

Vyššie uvedený trestný rozkaz obžalovaný G. I. osobne prevzal dňa 16.03.2015, pričom právoplatnosť a vykonateľnosť trestný rozkaz nadobudol dňa 25.03.2015.

Na základe tohto zistenia možno konštatovať, že obžalovaný teraz posudzovaný skutok spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci trestný rozkaz za iný jeho trestný čin.

Prvostupňový súd postupoval pri ukladaní súhrnného trestu v súlade so všetkými relevantnými ustanoveniami Trestného zákona. Východisko pre ukládanie súhrnného trestu obžalovanému predstavovala trestná sadzba pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. v rozpätí od šiestich mesiacov do troch rokov. Vzhľadom k tomu, že okresný súd u obžalovaného vzhliadol dve priťažujúce okolnosti (§ 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zák.) a nevzhliadol žiadne poľahčujúce okolnosti, musel upraviť základnú trestnú sadzbu podľa režimu § 38 ods. 4 Tr. zák. t.j. zvýšiť dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu, čo predstavovalo navýšenie trestnej sadzby od jedného roka a štyroch mesiacov do troch rokov. Nakoľko v posudzovanej veci bolo potrebné aplikovať aj ustanovenie § 42 ods. 1 Tr. zák. o súhrnnom treste, uložený trest odňatia slobody vo výmere jeden rok a osem mesiacov predstavoval u obžalovaného potrestanie za všetky zbiehajúce trestné činy, vrátane trestného činu, za ktorý bol už právoplatne odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I z 26.02.2015 sp. zn. 4T/7/2015, pričom neprichádzalo do úvahy použitie tzv. asperačnej zásady, vzhľadom na ustanovenie § 41 ods. 2 Tr. zák. Okresnému súdu v tomto kontexte nemožno vytknúť žiadne pochybenie a s takto uloženým trestom sa stotožnil aj senát odvolacieho súdu. Okresným súdom uložená výmera trestu odňatia slobody dostatočne zahŕňala tak individuálnu, ako aj generálnu prevenciu a zároveň vyjadrovala morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Treba tiež zdôrazniť, že na dosiahnutie účelu trestu bolo potrebné na obžalovaného pôsobiť v zmysle zásady jednoty prevencie a represie.

Z hľadiska tejto zásady je v tejto konkrétnej trestnej veci možné považovať súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok a 8 mesiacov so zaradením obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia za zákonný a primeraný. V osobe obžalovaného možno vzhliadnuť takého páchatela, ktorý sa opakovane dopúšťa rovnakej majetkovej trestnej činnosti, t.j. ide o špeciálneho recidivistu. Nemožno pritom opomenúť ani tú skutočnosť, že obžalovaný sa dopustil úmyselného trestného činu, teda z hľadiska zavinenia závažnejšej formy, s pohnútkou získania majetkového prospechu.

Okresný súd tiež nepochybil, keď obžalovaného v zmysle § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

S poukazom na to, že prvostupňový súd obžalovanému ukladal súhrnný trest, postupoval aj v súlade s ustanovením § 42 ods. 2 Tr. zák., keď zároveň zrušil trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava I z 26.02.2015 sp. zn. 4T/7/2015 vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Napokon výroky napadnutého rozsudku, ktorými bolo rozhodnuté, že podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bol obžalovaný zaviazaný nahradiť poškodenému R. C. škodu vo výške 355,99,- eur a jednak podľa § 288 ods. 2 Tr. por. bol poškodený R. C. so zvyškom jeho nároku na náhradu škody odkázaný na občianske súdne konanie, zodpovedajú stavu veci a zákonu. Krajský súd ohľadom týchto výrokov odkazuje na podrobne rozvedené dôvody rozsudku okresného súdu, s ktorými sa v plnom rozsahu stotožnil.

Na podklade týchto úvah, odvolací súd rozhodol o odvolaní obžalovaného G. I. spôsobom, vyplývajúcim z výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.